

GYÖRKÖNY
JERKING

A Fiatalok Egymásért Egyesület magazinja

LURKÓ

2010. augusztus, XI. évfolyam 3. szám

„Nekem a Balaton...”

Az indulás július 12-én reggel 6:27-kor elég korainak tűnt. Mindenki kábán és résnyire nyílt szemekkel foglalta el a helyét a vonaton. Az ötórás utazás eléggé kifárasztotta a brigádot, de hajtott minket a kíváncsiság, hogy vajon milyen is lesz a tábor. Aggodalomra nem lett volna semmi szükség, mivel, mint mindig, osztályfőnökünk most sem okozott csalódást. Próbálta úgy szervezni a dolgokat, hogy mindenkinek örömet okozzon a nyaralás. Már az első nap elcsábított minket a Balaton gyönyörű kék vize, nem állhattuk meg, hogy ne mártózzunk meg benne minden egyes nap. A frissítő fürdés után jöhetett a vacsora. Az esti ételről alkotott általános vélemény szerint: „Szebb volt a kinézete, mint az íze”, de a reggeli és az ebéd jó volt, mindennek ellenére hiányzott anyu finom főztje. A szálláshelyünk kicsit kicsinek bizonyult, de ahogy a mondás tartja: „Sok jó ember kis helyen is elfér.” Az osztály két részre lett osztva, külön a fiúk és a lányok, de sajnos nem volt elég hely, így a lányokhoz csatlakozott Lacika, az egyetlen bátor jelentkező. Feltaláltuk magunkat és új barátokat is szereztünk. A tanár nénik gondoskodtak arról, hogy ne csak a vízben és az ágyban fetrengve töltsük a napot. Elmentünk a környéken shoppingolni, sétahajózáztunk este a Balatonon és hajóval átmertünk Tihanyba, megnézni az apátságot. Hááát... az apátsághoz vezető út elég rögsnek bizonyult, csak a szép kilátás, Zsuzsi néni és Edit néni tartották bennünk a lelket. A sok küszködés meghozta végül a gyümölcsét, amikor beléptünk a templom ajtaján a csicsás barokk művészet egyik remekművén legeltettük a szemünket. Sok érdekes dolgot ismerhettünk meg és persze aprócska szuveníreket vásároltunk a levendulaillatot árasztó bódékból. Miután megnéztük elejétől a végéig az épületet, Edit néni megengedte, hogy bókálássunk egy kicsit a környéken. Miután mindenki kinézéltötte magát, a szabadstrandon töltöttük el az időt, majd vissza-mertünk a hajóhoz, ami Szemesig meg sem állt. Vacsiztunk és utána irány a kertmozi. A hercegnő és a béka című mesét néztük meg, ami lehet, hogy nem teljesen nekünk való, de mi nagyon élveztük. A vetítés előtt a bácsi még azt is megengedte, hogy megnézzük a több mint 30 éves vetítőgépeket és még egy kis magyarázatot is kaptunk a működéshez, mert nem ám DVD-ről ment a film, hanem három óriási tekercs filmszalagról amit előtte feltekertek. Az utazás egyik fénypontja a sok közül az esti fürdőzés volt. Úsztunk a naptól pirosra festett vízben. A látvány fantasztikus volt. Az utolsó nap nagyon gyorsan telt el, mindenki maradt volna még, de sajnos ez nem volt megvalósítható. A visszaút július 15-én ugyanolyan hosszú volt mint az oda vezető, mégis rövidebbnek tűnt. Az biztos, hogy ez a vakáció emlékezetes volt a 7. osztály számára.

Venter Adrienn

GÓLYAHÍR

Dóczi Helga
Született: Szekszárd,
2010. 06. 30.,
2670 gramm, 54 cm

TARTALOM

2. old.:

A Nemzetiségi és Falu-
napok programja;
Hivatalos, baráti
látogatás; Duna Menti
Folklorfesztivál

3. old.:

Új cégnek ad helyet
Györköny; Pizsama-parti;
Apák napja

4. old.:

Funky Partys beszámoló

5. old.:

A Riska története

6. old.:

Programm der Dorf- und
Nationalitätentage;
Vándortábor a
Mecsekben

7-8. old.:

Hirdetések

9. old.:

Jerking bietet einer
neuen Firma Platz,
Offizieller
Freundschaftsbesuch

10. old.:

Wandercamp im Mecsek-
Gebirge; Vattertag;
Felhívás a Nemzetiségi
Napokra

11. old.:

“Für mich ist der
Balaton...”; Pyjama-Party

12. old.:

Funky Party Bericht;
Internationales
Folklorefestival

13. old.:

Die Geschichte der Riska

14. old.:

Képek a hírekhez - Bilder
zu den Nachrichten

Lurkó
IMPRESSZUM

Felelős kiadó:

Polgármesteri Hivatal

1947. április 15.

Szerkesztette és tördelte:

Böndör Tibor, Bödörné Jaksa Judit

Egymásért
Egyesület
Fiatalok

lurko@gyorkony.hu
www.gyorkony.hu
www.fiatalokee.xw.hu
7045 Györköny,
Fő u. 497.
20/ 25-80-866

A Nemzetiségi és Falunapok programja

Augusztus 5. (csütörtök)

„Őseink építészetének nyomában”

Helyszín: Györköny, Fő u. 47.

7.00 óra: Kézműves ház építéséhez még szükséges vályogtéglá vetése

12.00 óra: Ebéd, a hagyományokhoz illően: gulyásleves, fánk.

13.00 óra: Vályogtéglá vetés

20.00 óra: Közös vacsora: hurka, kolbász.

Augusztus 6. (péntek)

„Örök fiatalok napja”

Helyszín: Györköny Pincehegy Szabadidőközpont

17.00 óra: Kugli bajnokság

18.00 óra: Kiállítás-megnyitó a település utcáiról készült fotókból (régen és ma) valamint a Duna Összeköt Egyesület tagtelepüléseinek viseleteiből és a Tolnai németiség betelepítése c. anyagból. Ezt követően a *Sitten und Bräuche in Jerking* című könyvet Szoboszlai Máténé ajánlja az érdeklődők figyelmébe.

20.00 órától Könnyűzenei műsor nemcsak fiataloknak:

20.00 Kényes Foltok,

21.00 Rockin' RockCats fellépése,

22.00 Schmuck zenekar nosztalgia zenéi

Augusztus 7. (szombat)

Helyszín: Györköny Pincehegy Szabadidőközpont

9.00 órától : „ Nagyanyáink öröksége” kapcsán megtanulhatják a seprű készítését; a tutyikötést; a forgács-fánk sütést; elsajátíthatnak új kézműves technikákat is (papírhajtogatás, arcfestés)

- Délelőtt folyamán német tánc-házban tanulhatnak táncleépéseket az érdeklődők, valamint helyi nemzetiségi nyelvjárásban tanulhatnak mondókákat, játékokat.

- Főzőverseny

12.00 órától Turbó zenekar ebédki-sérője

- Kispályás focikupa

14.30-17.30-ig: „Vendégváró prés-házak” Bortúra

17.30 órától: Csikós bemutató tartja a Pálma Lovastanya lovasai

20.00 órától: Gemenc Tánc Sport-

egyesület tagjainak táncbemutatója Svábbál Bravi Buam Zenekar Pilisvörösvárról

Augusztus 8. (vasárnap)

„Ősi nyelvünk emlékei”

Helyszín: Györköny Evangélikus templom

10.00 óra : Kétnyelvű istentisztelet az Evangélikus Templomban

Helyszín: Györköny Pincehegy Szabadidőközpont

Kézműves utca

15.00 óra: „Folklórműsor”

Fellépnek: Györkönyi Hagyomány-örző Egyesület csoportjai: óvodai, iskolai, német nemzetiségi, magyar táncscsoportok, a vegyeskar, iskolai karének, táncscsoport, Nagymányoki német nemzetiségi táncscsoport, Hexen Duo Bátaszékről, pusztahencsei Vadvirág Táncegyüttes.

20.00 órától Rock est:

Fellépnek: az Eckartsweier-i zenekar, a györkönyi Vihamradár, Bábel zenekarok.

Hivatalos, baráti látogatás

Az előző rendszerből visszaköszönő, egymásnak ellentmondani tűnő két jelzőt egészen új és örömtelen valós tartalommal töltötte meg a marosszentannai csoport júl. 22-25-ig tartó györkönyi látogatása.

Hivatalos volt, hiszen az üdvözlés, a búcsúzás és még néhány további programpont a polgármesterek jelenlétében, ünnepélyes keretek között zajlott. Baráti is volt azonban, hiszen ezeket a kereteket a vendégek és vendéglátók jóízű beszélgetése, ismerkedése, a régi barátságok elmélyülése és újak születése töltötte ki. Az egymást látogató csoportok létszáma alkalomról alkalomra növekszik, a mostani csoport már

nem is fért el egy buszban, hiszen összesen 65 főt láthattunk vendégül a Funky Party hétvégéjén. Minden körülmény adott volt ahhoz, hogy remek hangulatú napokat tölthessünk együtt, hiszen az időjárás igazi nyarat idézett - néha még túl sok is volt a melegből, de ez a szombat délutáni vizes programoknál csak fokozta a résztvevők jókedvét. A szervezők, vendéglátók kitettek magukért, hiszen a györkönyi helyszíneken kívül elvitték a vendégeket az Atomerőműbe, ill. Németkérre a Beanett Bt-hez. Sportprogramokban sem volt hiány, erdélyi barátaink a fociban és a vizes vetélkedőn is jobbnak bizonyultak a helyieknél. Kedves

ajándékkal leptek meg bennünket az érkezők, ugyanis a falu kapott egy fából faragott, igen dekoratív kültéri virágtartót, melynek bizonyára méltó helyet talál majd a falu vezetése. Mi sem maradtunk azonban adósok a baráti gesztussal, hiszen szombat délután került sor a Marosszentannai sétány felavatására a Pincefaluban. A programokon résztvevők vidám arcát elnézve úgy gondolom, a vendéglátók elérték céljukat, és ismét maradandó élményekkel gazdagítottuk a két település barátságának történetét.

Böndörné Jaksa Judit

DUNA MENTI FOLKLÓRFESTIVÁL

Nemzetközi fesztivál helyszíne volt Györköny június 28-án (hétfőn) Varázslatos színekkel, fülbemászó ritmusokkal, az alma és fahéj egzotikus ízével a POM' KANEL, azaz "alma

fahéjjal" együttes lépett fel Pincehegyen a györkönyi táncscsoportokkal együtt. Úgy gondolom, hogy aki látta a rendezvényt felejthetetlen élménnyel térhetett haza, még ha a közös

tánctanulás el is maradt.

Új cégnek ad helyet Györköny

Györköny határában, az „ipari területen” a Color-Ferr Kft., a Jako Kft. után harmadikként a Hegesztő 2001 Kft. jelent meg. A cég egy hegesztőcsarnok építését kezdte meg az elmúlt hónapokban. Az építkezés már javában zajlott, amikor Györköny határában találkoztam Ohn Istvánnal, a cég vezetőjével. Ő maga is részt vett az építési munkálatokban, lázasan dolgozó munkásai körében a nagy meleg ellenére. Vele beszélgettem a cég múltjáról és terveiről.

Kérdésemre, hogy mivel foglalkozik valójában, egy rövid és tömör választ adott a tulajdonos: tartályépítéssel és technológiai csőgyártással.

Mivel Ohn István nem helyi lakos, érdekelt, hogy miért pont Györkönyt választotta cége telephelyéül. Válaszából kiderült, hogy első látásra szimpatikus volt neki a falu hangulata, az emberek kedvessége és közvetlensége és nem utolsósorban egy jó lehetőség egy telephely létesítésére. A

cég alkalmazottjainak nagy része a környező települések lakosaiból tevődik össze, így Györköny ideális választás volt számukra is. A munkások ebben a környezetben szívesebben és jó kedvvel dolgoznak. Nagy előny még a cég számára, hogy a Paksi Atomerőmű Zrt. is a közelben található. Nagy lehetőséget látnak Györkönyben. Bár még be se fejezték az építkezést, újabb fejlesztések tervét emlegeti a tulajdonos. A csarnokot úgy építették meg, hogy később növelhessék a területét. Amíg az üzem elejében lemezhengerek zajlik, a végén már a késztermék várja, hogy elszállítsák - ábrándozott a munkafolyamatokról a cég tulajdonosa.

Az építkezés Györköny számára is előnyös, jelenti ki büszkén Ohn István, hiszen kezdetben 13 főnek biztosít megélhetést és a fejlesztések következtében további 5 fő válhat a cég alkalmazottjává.

Kérdéseim után a cég vezetője

szívesen megosztotta tapasztalatait előző munkahelyének körülményeiről. Régebben bér munkában dolgoztak más cégek telephelyén, ami nem biztosított nekik lehetőséget a kitörésre. Ráadásul ezek a munkák vidéken voltak, ami ingázást, hetelést jelentett a dolgozók számára és plusz költségeket a vállalkozó számára.

A cég vezetője záróképpen elmondta, hogy a jövőben ebben a szakmában a minőségi áruk gyártása és forgalmazása, hiszen nagyon szigorú követelményeknek kell megfelelniük a termékeknek. Ezzel kapcsolatos célja, hogy saját üzemének megépítése után az általuk elkészített termékek már a saját név alatt kerüljenek a piacra.

Remélem, hogy a jövőben valóra válik Ohn István elképzelése és a saját csarnokban, minőségi termékeket, a saját nevükkel fémjelezve tudják értékesíteni, ami nagy elismerés a munkáltatónak, a munkavállalóknak, és a falunak egyaránt.

Braun Lotti Éva

Pizsama-parti

Az idén is megszerveztük a búcsúzó óvodásainknak a „Pizsama-parti”-t. Ez annyit jelent, hogy a ballagás után az óvónők, dadus nénik és a leendő elsősök közösen töltünk el egy estét és éjszakát az óvodában. Ennek teljesen más a hangulata, mint a hétköznapiakban. Ilyenkor minden játék és az egész óvoda csak ezé a pár gyereké!

Sötétedésig játszottunk az udvaron, közben a lányokkal közösen megterítettünk, salátákat készítettünk, a fiúk tüzet gyújtottak, majd aki megéhezett, a tábornoknál megsüthette a szalon-nát, kolbászt, virslit, ki mit hozott otthonról!

Minden kisgyerek kitartóan forgatta a nyársat és jóízűen fogyasztotta el a vacsoráját.

Este gyertyákat gyújtottunk, majd, mikor már nem bírtuk a szünnyogok támadását, beköltöztünk a csoportszobákba. Mindenki elkészítette a fekhelyét, felfújtuk a matracokat, elővettük a hálózsákokat, pokrócokat. Igazi tábori hangulat kerekedett!

A közös mesélés után ágyba bújtunk, a fiúk a Tulipán, a lányok a Nefelejcs csoportban. Volt, aki az első éjszakáját töltötte itt a szülei nélkül, egy-két könnycsepp is elgurult és olyan is volt,

aki nem tudta leküzdeni a honvágyát!

Reggel vidáman ébredtünk és a kedves szülők reggelivel vártak bennünket, amit velük együtt, közösen fogyasztottunk el, közben mindenki mesélte az esti élményeit! Nagyon jól éreztük magunkat és reméljük, hogy a gyerekeknek is egy maradandó emlék lesz!

Hát így telt el a leendő elsősök utolsó napja a Napsugár Óvodában!

Világné Rohn Edit
Óvónő

További képek a www.gyorkony.hu honlapon megtalálhatóak.

Apák napja

Az idén második alkalommal rendeztük meg óvodánkban az Apák napját! A napsütéses, meleg délutánon nagyon szép számmal jelentek meg az apukák, aminek nagyon örültünk! Sokak meglepetésére nem műsorral, hanem közös játékokkal, versenyekkel készültünk erre a napra. Kezdtünk egy közös táncsal, majd bemutatkozással, hiszen sok apuka még nem is ismerte egymást, mivel más faluban, vagy városban élnek. Aztán jöttek a kvíz kérdések: Ki a

gyerek óvá nénije? Melyik csoportba jár? Mi a napos jele? Mi a kedvenc játéka? stb...Hát igen! Jókat nevettünk! Utána sorversenyt rendeztünk, ahol természetesen nem a győzelem volt a cél, hanem, hogy felhőtlenül játsszanak a gyermekek az édesapákkal, amire sajnos manapság egyre kevesebb idő jut. Volt célba lövés vízi pisztollyal, versenyfutás, tojással egyensúlyozás stb. A játékok után kiásták a májusfát, majd a gyerekek egy kis saját készítésű

ajándékkal lepték meg szüleiket és a részvételért minden apukának egy érmet akasztottak a nyakába.

A jól megérdemelt munka után zsíros kenyérrel és üdítővel pihentük ki az izgalmakat! Mindenki nagyon jól érezte magát és a gyermekek nagyon büszkéek voltak az édesapjukra!

Kedves Apukák! Köszönjük a részvételt és kérjük, gyertek el jövőre is!

Világné Rohn Edit
Óvónő

Funky Partys beszámoló

Idén is mint minden év júliusban került megrendezésre a már hagyományosnak tekinthető Funky Party! Remélem nem csak az én véleményem, hogy a 10. alkalommal megrendezett esemény szépen kinőtte magát, és állíthatom, a 2.

meccs összesítése most egál, mert 8:8-on áll. A döntő „derbi” még nem tudni mikor és hol kerül megrendezésre, de talán akkor lenne igazságos, ha ez Európán kívül esne, de ezen a résztvevők még dolgoznak! A sorversenyen is lelkes csapatot

összekötött kézzel párban való lufidurrogatást, a hárman összekötött lábbal bukfenc igazi vicces jelenet volt.

A parti elmaradhatatlan része a bálaszalmás medencék, habparti mellett a koktélos stand.

A koktélszolgáltató fiúk a délutáni unatkozós órák után az esti rohamot el sem tudták képzelni.

A résztvevők szép számban fogyasztották a nem túl drága, színes, alkoholos vagy mentes koktélokat, amit hajnalig tartó színes zenei anyagú, nem éppen Funky stílusú tánccmúltság zárt.

A Fiatalok Egymásért Egyesület nevében szeretnék köszönetet mondani:

Scherzer Lászlónak és csapatának a szalmabálás medencék kivitelezéséért;

Bósz Mihálynak a szalmabálákért; Schweigert Györgynek az egyéb anyagbeszerzésért;

a Györkönyi Nyugdíjas Klubbnak a finom fánkokért;

a 2 táncsoportnak a főzésnél és fánksütésnél nyújtott segítségért;

Gungl Editnek és csapatának a színvonalas sorversenyért;

az Önkormányzatnak az előkészületekért, és a takarításért;

az Önkéntes Tűzoltóknak mindenféle fröcskölésért;

a Hegyi Betérőnek a szomjunk oltásáért;

mindazoknak, akik segítették a rendezvény lebonyolítását.

Végül köszönöm azoknak, akik eljöttek, és jól érezték magukat ezen a rendezvényen!

Jövőre elvárunk mindenkit ugyanígy!

Vigan Katalin

Fiatalok Egymásért Egyesület

legnagyobb rendezvénné lett falunkban.

Köszönhető ez a csatlakozó Nyugdíjas Klub fánkfesztiváljának, ami remélhetőleg szintén hagyománnyá lesz, és Marosszentanna testvértelepülésünk látogatóinak.

Nyugdíjasaink és segítők hősök!, akik reggel 9-től késő délutánig sütöttek és kínálták fánkjaikat. Az érdeklődők 10 féle finomabbnál finomabb (pl. töltött fánk), és szebbnél szebb (pl. rózsafánk) közül válogathattak. Dicsérendő a leleményességük, hiszen a fánkok mellé mindjárt mellékelték a receptjeiket is, így a vállalkozó kedvűek próbálkozhatnak elkészítésükkel, sőt segítők a 2 táncsoport hölgyei, a helyszínen sajátíthatták el a fánkszítés minden fortélyát!

A Marosszentannai vendégek nemcsak a létszámot növelték, de derekasan kivették a részüket a mulatságból!

Kezdve a legnagyobb melegben 11 órakor kezdődő focimeccsen, ami amolyan visszavágója volt az Erdélyi látogatás meccsének. Az eredmény 6:2 lett a vendégek javára. Mint a polgármestertől megtudtam a két

állított a marosszentannai különítmény, ami elég is lett a verseny megnyeréséhez. A 6 csapat Gungl Edit és Bock Zsuzsannal által kitervelt pajkos ügyességi versenyen mérte össze teljesítőképességét, melynek lebonyolításában Böndörné Jaksa Judit és Böndör Tibor segédkezett. Illik itt név szerint felsorolnom a versengő csapatokat eredményességük szerint:

- I. No Name
- II. Menő Manok
- III. Alkoholisták
- IV. Old Boys
- V. Futottak még
- VI. Sasok

Voltak hagyományos feladatok gondolnék itt a nylonon dombra fel mosogatószeres nedves terepen, vagy a golyógyűjtésre a medencében, bár én azt láttam, a nem összegyűjthető golyók száma nagyobb volt a medencében, mint az összegyűjthetőké. (Ez nem csak saját gondolat, egy résztvevőtől is hallottam a medencéből)

Az új feladatoknál nagyon kreatívan oldották meg az

A Riska története

A Lurkó utolsó számából - ami nem jelenhetett meg 1948-ban.

„Elment állítólag az utolsó vonat a kitelepítettekkel, az elhurcolt bíró már visszajött, már nem bíró, kicsit még véres, kékes-zöldes. Azt mondja, hogy dolgozni fog. Három kolhoz lesz a faluban, egy őslakos, egy felvidéki és egy telepes. A falu kb. 60%-a elment... ez már nem az a falu, amelyik volt... Búcsúorainkra az ötletet Fenyvesi bíró adta, megírjuk:

Idén, 1948. március 15-én elmaradt az ünnepség. Tavaly még, mint minden évben, a templomkapu előtt volt az ünnepi műsor, és körbe a falu népe. Magyar zászló, himnusz, Talpra magyar! Most gyász volt... bezárkózott, félt az egész falu, a levegőben lógott a következő kitelepítés. Akkor még nem lehetett tudni, hogy ez lesz az utolsó. 1948. III. 17. Március első napjaiban még össze kellett gyűjteni a következő esedékes ruszki jóvátételt, mert jönnek érte. Ajárasi főjegyzőtől kapott írás, előírt mennyiség alapján írta Fenyvesi, hogy ki a soros egy-egy malac, tehén, zsák kukorica, burgonya stb... leadásában. Közben háza udvarán folyt a dárídó, ebédől a vacsoráig, nagy ivászáttal, ahol sikerült mindig a 7-8 ruszki katonát a sárga földig leitatni, hogy utána a dorogi úton sötétedés után a menetből visszalopják a jóvátétel kb. egynegyedét. Emlékezzünk bírónk egyik jó barátjára nevét ne írjuk le, mert a vagonból még többször visszaszökött egy-egy sonkáért, kolbászáért a házába és hátha Németországból is visszajön. Emlékezték, háromszor is visszalopta jószágát a dorogi országúton. Először még kis borjú volt, második jóvátételi menetben már üsző, és most utoljára marha. A szőlőben várta barátunk, jelzésére a jó állapot kivált a menetből, és mint az örült jött »haza«!...

EMLÉKSZÜNK, hogy röhögött mindenki az utolsó jóvátételi ebéden, amit már az új telepes bíró és társasága adott, de mi is ott voltunk, és Fenyvesi írással a kezében pipálta, hogy ki mit hozott, mikor felugrott az asztaltól a piros csillagos vezető hadnagy ruszki. Mert nagyon ízlett a hagymás, györkönyi paprikás

tarhonya. Ordított, hol van ez eldugva? Ilyet idáig nem kaptunk! Hány hold van? Azonnal 3 zsákkal... és miután csak mindenki röhögött a tarhonyán, mert a sváb ebédkor rizs, krumpli volt - én a tarhonyát nem is ismertem - felkapta a ruszki a géppisztolyát, Fenyvesit a falhoz vezettette, agyonlőlek rohadt német, ha nem adsz azonnal 3 zsákkal... Aztán egy telepes oroszul megmagyarázta, hogy ilyen vetés nincs, egy szítán átnyomott, konyhán készülő tészta. A részeg tiszt megtántorodott, alig állt a lábán, és kezéből kiesett a géppisztoly. Te Barátom felvetted, és mosolyogva kezébe adtad. Mindnyáján megmerevedtünk, ereinkben megfagyott a vér... Aztán Te lettél a legjobb barátja, ivócimborája. Te mit adtál be - kérte Fenyvesitől a listát... Egy szép nagy tehenet... Minden alkalommal adott mondotta Fenyvesi. Kaross, kaross,* jó gyerek ölelgetett a ruszki. Te most visszakapod a tehenedet, vidd haza, így negyedszer már nem kellett visszalopni, mert visszakapta.

Aztán sötétedéskor elindult a menet Nagydorog felé, pár kocsi takarmány, sertés, szarvasmarha. Te meg boldogan a tehenecskével hazafelé. Akkor március első napjaiban még nem tudtad, hogy 15-én már a vagonban leszel, ami 19-én [elírás, helyesen: 17-én. B. J.] elindul új hazád felé. Boldog voltál és neveltél. Nem tudtad, hogy március 15-én nem lesz már ünnepély a templom előtt.

Megtudtuk, hogy éjjelente visszajöttél pár sonkáért, kolbászáért. Az istállóban Riska tehén előtt rengeteg széna, kukorica volt. Biztos sírva simogattad... Pár nap múlva a telepvezetők marhakereskedőknek adták Riskát és még sok falubeli társát. A dorogi úton, a kanyarban megtorpant Riska, felemelte nagy fejét, és belebődült az éjszakába hol vagy gazdi, nem szólsz?... nem szóltál, marhavagonban már rég túl voltál a határokon. A hajcsár csapott egyet az ostorával, és bevagonírozták a marhákat. A vagonajtóban Riska még beleszagolt a levegőbe érzem, a gazda erre járt - nem tévedett, de nem tudta, hogy ezek

olyan furcsa vagonok, hogy egyikben bányából hozzák haza a málinki robotosokat, de közben a másik vagonban már rokonaikat ellenkező irányba viszik más vagonok... Kicsit megnyugodott, a pesti vágóhídon mintha fejős vödör zörgést hallott [volna], de az éhség és a szomjúság miatt tévedett, nem csak gazdája házát, földjét tehenét lopták és adták el, őt is, és csörögtek a marhakereskedő markában az alumínium forintok...

Az indiai városok utcáin kóborló szent tehenek irigyelhetnek hűségédért. Ha leadásra kerültél volna, nem tudnánk enni húsdoból. Őriznénk, gyógyítanák, hogy sokáig élj. Aztán befalaznánk az istálló egy részét, dobogóra raknánk kitömött bőrdő és SZENT TEHÉNKÉNT Te lennél Györköny hűség szobra. És ha gazdid éjjelente álmában hazalátogatna, mindig megsimogatna...

E szellemben búcsúzzunk a falutól, mindenkitől, és hisszük, hogy lesz még szőlő, lesz még lágy kenyér és a jövő GYÖRKÖNY KISVÁROSKÁNK Főterén képzeletbeli HŰSÉG SZOBRA előtt letesszük lucernavirágos nagy szénakoszorúkat...

1948. június-július
Helényi Mihály"

Közreadta: Brunn János 2010. június
Jegyzet:

Az eredeti szöveg betűhív közlése, a központozás és néhány ékezet korrigálásával. A cím kivételével a Lurkó utolsó elkészült, de már meg nem jelent számában a „BUCSUZUNK!...” című szerkesztői cikk része.

* Az orosz „harasó” szó torzult alakja. Jelentése: jó, jól van, rendben van.

Programm der Dorf- und Nationalitätentage

5. August (Donnerstag)

„Auf den Spuren der Baukunst unserer Vorfahren“

Ort: Jerking, Fő u. 47.

7.00 Uhr: Anfertigen der für das Handgewerbe-Haus nötigen Lehmziegel

12.00 Uhr: Mittag, wie es sich traditionell gehört: Gulaschsuppe, Krapfen

13.00 Uhr: Lehmziegel-Produktion

20.00 Uhr: Gemeinsames Abendessen: Hurka, Kolbász.

6. August (Freitag)

„Tag der ewig Jugendlichen“

Ort: Jerking, Kellerhöhe Freizeitzentrum

17.00 Uhr: Kegel-Meisterschaft

18.00 Uhr: Eröffnung der Foto-Ausstellung über die Jerkinger Straßen (früher und heute), sowie der Ausstellung über die Trachten der Mitgliedsgemeinden des Vereins „Die Donau verbindet uns“ und über die Besiedlung der Deutschen in der Tolnau

Anschließend stellt Frau Szoboszlai Máténé den Interessenten das Buch „Sitten und Bräuche in Jerking“ vor.

Ab 20.00 Uhr Unterhaltungsmusik,

nicht nur für junge Leute:

20.00 - Kényes Foltok,

21.00 - Auftritt der Rockin' RockCats,

22.00 - Nostalgie mit der Kapelle Schmuck

7. August (Samstag)

Ort: Jerking Kellerhöhe Freizeitzentrum

Ab 9.00 Uhr: unter dem Motto „das Erbe unserer Großmütter“ kann man sich die Kunst des Besenbindens aneignen, das Stricken von Hausschuhen erlernen, sich im Backen von Krapfen üben und andere kunsthandwerkliche Tätigkeiten ausprobieren (Papierfalten, Gesichtsmalerei)

- im Laufe des Vormittags können die Interessenten im Rahmen des deutschen Tanzhauses Tanzschritte üben und Sprichwörter und Spiele in Jerkinger deutscher Mundart erlernen.

- Kochwettbewerb

Ab 12.00 Uhr hält die Kapelle Turbó ein Mittagskonzert

- Fußballpokalspiel

14.30 - 17.30 Uhr: Weintour zu den „Gäste erwartenden Preßhäusern“

Ab 17.30 Uhr: Reitervorführung der

Mitglieder des Pferdehofes Pálma

Ab 20.00 Uhr: Tanz-Show des Sportvereins „Gemenc Tánc“

Schwabenball mit den Bravi Buam aus Pilisvörösvár

8. August (Sonntag)

„Erinnerungen an unsere Ursprache“

Ort: Jerking Evangelische Kirche

10.00 Uhr : zweisprachiger Gottesdienst in der Evangelischen Kirche

Ort: Jerking, Kellerhöhe, Freizeitzentrum

Kunsthändlerstraße

15.00 Uhr: „Folkloreprogramm“

Es treten auf: die Gruppen des Jerkinger Vereins zur Wahrung der Traditionen: Kindergarten- und Schülergruppe, deutsche Nationalitätengruppe, ungarische Tanzgruppen und gemischte Chöre, Schulchor und Tanzgruppe der Schule, die Nationalitätentanzgruppe aus Nagymányok, das Hexenduo aus Bátaszék, die Tanzgruppe „Vadvirág“ aus Pusztahencse.

Ab 20.00 Uhr Rock-Abend:

Es treten auf: die Gruppe aus Eckartsweier, die Jerkinger Gruppe „Viharmadár“ und die Gruppe Babel.

Vándortábor a Mecsekben

A tizedik, jubileumi vándortábor az idén július 5. és 10. között került megrendezésre. Úti célunk ezúttal a közeli Mecsek volt.

Első szállásunk a festői Óbánya volt, ahonnan nem éppen könnyű, de annál inkább szemet gyönyörködtető túrára indultunk a Máré-várhoz és a Cigányhegyen álló kilátóhoz. Nem kis kihívás volt ennyi eső után Kisútbányáról a Keleti-Mecsek

legszebb völgyén, az Óbányai-völgyön, a zuhatagos patak mentén Óbányára visszajutni - de megérté! Mielőtt következő állomáshelyünkre értünk volna, egész napos kirándulást tettünk a Mecsextrém Parkba, ahol mindenki próbára tehetné bátorságát, kitartását, erejét.

Orfűn az első túránk a Malomműzeumba vezetett, ahol működés közben is láthattunk egy XIX. századi vízimalmot, sőt kemencében sült kenyeret is kóstolhattunk!

Utunk ezután a Balázs-hegyi kilátóhoz vezetett, amit sikeresen meg is közelítettünk, de karbantartás miatt sajnos nem tudtunk rá felmászni.

Még ezen a délután az Abaligeti cséppkőbarlangot is megnéztük.

Az utolsó nagy túránk a Tubesen álló János kilátóhoz vezetett, ahonnan felejthetetlen kilátás tárult elénk a

szélrózsza minden irányában.

Nem maradhatott el persze egy rövid csobbanás az Orfűi-tóban, no és kulturális fővárosunk felkeresése sem.

Am ami az egész táborozást felejthetetlenné teszi, az persze nem csak a túrázás, a csodálatosan szép tájak, a jó levegő, hanem az eközben szerzett élmények: amikor egymást segítve másztunk át a patakba dőlt fatörzseken, egymásba kapaszkodva jutottunk át a megduzzadt patakon, keresve a legalkalmasabb kőveket az átjutásra, egymást húzva-tolva másztunk fel egy-egy meredek hegyoldalon, vagy amikor bíztattuk egymást, hogy már közel a cél. Emellett természetesen emlékeztetek maradnak a fárasztó túrák utáni közös főzések, evés-ivások, éjszakába nyúló traccs partik is.

Vargáné Rónai Éva

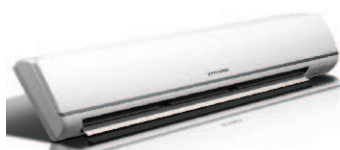

GYÖRKÖNY
JERKING

LURKÓ

Vállalom

- Klíma beszerzését, beszerelését, karbantartását,
- Ipari és háztartási hűtők javítását,
- Autóklímák töltését,
- Háztartási kisgépek javítását,

Deák Zoltán

*Ipari és kereskedelmi hűtőgépszerelő
Klíma- és háztartásigép-szerelő
7045 Györköny, Fő utca 99.*

*Tel.: 06/30-600-87-43,
06/30-230-62-88*

Geben Sie Ihr Geld für etwas Anderes aus, heizen Sie die Straße nicht!
Haben Sie gewusst, dass die Summe der an den Türen, Fenstern Ihres Hauses befindlichen
Löcher die Größe eines Fussballs erreichen kann?

Mit schwedischer Einfress-Wärmeisolierung:

- ✎ wird Ihre Heizungsrechnung um 15-20% niedriger,
- ✎ wird Ihr Haus im Winter um 2-5°C wärmer, im Sommer kühler,
- ✎ wird Ihr Zuhause wesentlich leiser, denn die Wärmeisolierung ist auch eine ausgezeichnete Lärmisolierung,
- ✎ lässt den Staub, den Sand nicht rein, so brauchen Sie viel weniger zu putzen
- ✎ die Wohnung wird nicht mehr zugig sein
- ✎ die Isolierung eines Hauses beträgt durchschnittlich HUF 20-40.000 (€ 70-140). Mit den gegenwärtigen Gaspreisen wird dieser Preis in weniger, als einem Jahr zurückfließen,
- ✎ wir übernehmen für das eingebaute Material 7 Jahre Garantie,
- ✎ kann beim Malen herausgenommen werden,
- ✎ seit Jahrzehnten angewendete schwedische Silikon-Technologie

*Heizen Sie die Straße nicht, isolieren Sie Ihr Haus!
Vereinbaren Sie ein Termin JETZT!*

Auskunft: Nyirádi Ka-fa Bt. (+36)/70-40-50-481

GYÖRKÖNY
JERKING

LURKÓ

Gyertyaláng

TEMETKEZÉS

Tisztelt lakosság

Gyertyaláng Temetkezés Kft. 2010. év elején megnyitotta Györköny községben bemutatótermét, ahol helyben megtekinthető minden, a temetéshez szükséges kellék.

Megkeresésük esetén az összes ügyintézés elvégezzük, a temetéshez szükséges kellékek kiválasztásában a gyászolók segítségükre leszünk. A családok egyre nehezedő anyagi helyzetére való tekintettel, kellékeinket és szolgáltatási árainkat úgy alakítottuk ki, hogy mindenki lehetőségeihez mérten, több termék közül tudjon választani és családtagját méltóképpen tudja eltemettetni.

Iroda, bemutatóterem:

Györköny Fő u.15

Helyi megbízott:

Szűsz András

75/352-128

30/905-4871

Ügyelet: 0-24 h-ig 30/9295-609

Jerking bietet einer neuen Firma Platz

Im „Industriegebiet“ von Jerking erscheint nach der Color-Ferr Kft und der JAKO Kft, jetzt eine dritte Firma, die Hegesztő 2001 Kft. Die Firma begann vor ein paar Monaten mit dem Bau einer Werkhalle für Schweißarbeiten. Die Bauarbeiten waren schon voll im Gang, als ich am Dorfeingang den Leiter der Firma, Ohn István, traf. Er selbst beteiligte sich im Kreis seiner fieberhaft arbeitenden Mitarbeiter, trotz der großen Hitze, aktiv an den Bauarbeiten. Mit ihm sprach ich über die Vergangenheit der Firma und die Pläne für die Zukunft.

Auf meine Frage, womit er sich beschäftige, war die Antwort des Eigentümers kurz und bündig: mit dem Bau von Behältern und technologischer Rohrproduktion.

Da Ohn István kein Einheimischer ist, interessierte mich, warum er gerade Jerking als Niederlassung für seine Firma ausgesucht habe. Aus der Antwort war zu entnehmen, dass ihm die Stimmung des Dorfes und die Freundlichkeit und Unmittelbarkeit seiner Bewohner auf den ersten Blick sympathisch waren, und ein nicht zu unterschätzender Grund war auch, dass eine gute Möglichkeit für die

Errichtung der Firma bestand. Der größte Teil der Mitarbeiter stammt aus der Gegend, in dieser Hinsicht ist Jerking auch für sie der ideale Standort. Die Leute arbeiten unter solchen Umständen gern und sind guten Mutes. Einen großen Vorteil für die Firma stellt auch die Nähe des Pakser Kernkraftwerkes dar.

Die Firma sieht in Jerking große Möglichkeiten. Obwohl der Bau noch nicht abgeschlossen ist, spricht der Eigentümer schon von weiteren Entwicklungsplänen. Die Halle wurde so gebaut, dass es noch Ausbaumöglichkeiten gibt. Während an dem einen Ende der Halle noch die Bleche gewalzt werden, wartet am anderen Ende das Fertigprodukt bereits auf den Abtransport, schwelgt der Eigentümer in seinen Vorstellungen über die Arbeitsabläufe.

Der Bau ist auch für die Jerkinger von Vorteil, erklärt der Eigentümer stolz, schließlich sichert er 13 Personen Lebensunterhalt, und im Verlauf der Verwirklichung der Entwicklungen werden 5 weitere Personen eingestellt werden können.

Auf meine Fragen teilte mir der Eigentümer sehr gern seine Erfahrungen über die Umstände an

seinem früheren Arbeitsplatz mit. Früher wurde in Lohnarbeit an den Standorten anderer Firmen gearbeitet, da gab es keine Möglichkeiten des Ausbruchs. Hinzu kam, dass diese Arbeiten in der Ferne waren, es war nötig, dass die Mitarbeiter pendelten, das heißt, sie nur an den Wochenenden zu Hause sein konnten, und außerdem belasteten die Fahrkosten den Unternehmer.

Zum Schluss sagte der Firmenleiter, dass die Zukunft in diesem Beruf in der Produktion und dem Vertrieb von erstklassigen Waren liegt, denn die Produkte müssen strengen Forderungen entsprechen. Sein Ziel ist es, nach Fertigstellung des eigenen Betriebes, die dort hergestellten Produkte unter eigenem Namen auf dem Markt zu veräußern. Ich hoffe, Herr Ohn wird seinen Vorstellungen verwirklichen können und in der eigenen Halle Qualitätsprodukte unter eigenem Namen zu verkaufen, welches Anerkennung für ihn, seine Mitarbeiter und auch für das Dorf bedeutet.

Lotti Éva Braun

Offizieller Freundschaftsbesuch

Diese zwei, aus dem vorherigen Staatssystem bekannten, zu widersprechen scheinenden Begriffe, offiziell und Freundschaft, sind mit einem ganz neuen, erfreulichen Inhalt durch den Besuch der Gruppe aus Marosszentanna vom 22-25 Juli erfüllt worden.

Der Besuch war offiziell, denn die Begrüßung, Abschiednahme und einige weitere Programmpunkte in der Anwesenheit der beiden Bürgermeister, im festlichen Rahmen verlaufen sind. Aber er war auch freundlich, denn dieser Rahmen ist mit der gemütlichen Unterhaltung, Kennenlernen, die Vertiefung der alten und Geburt der neuen Freundschaften ausgefüllt worden. Die Anzahl der Besuchergruppen erhöht sich jedesmal, die jetzige Gruppe konnte nicht mehr in einem

Bus geliefert werden, denn wir haben 65 Personen am Wochenende der Funky Party bewirtet. Alle Umstände waren vorhanden, um fröhliche Tage miteinander zu verbringen: das Wetter war klassisches Sommerwetter - es war manchmal schon zu viel von der Wärme -, aber dies hat an den Wasserprogrammen am Samstag nachmittag noch zur guten Laune der Teilnehmer beigetragen. Die Organisatoren, Gastgeber haben ihren Mann gestanden, denn sie haben die Gruppe in das Pakser Atomkraftwerk und nach Németskér, zur Beanett Bt gebracht. Die Sportprogramme haben auch nicht gefehlt, unsere Freunde aus Transylvanien haben sich sowohl im Fußball, als auch im Wassersportwettbewerb besser erwiesen, als die Gastgeber.

Die Gäste haben uns mit einem netten Geschenk überrascht: die Gemeinde hat nämlich einen handgemachten hölzernen Blumenständer bekommen. Die Leiter der Gemeinde werden sicherlich einen würdigen Platz für das Geschenk finden. Wir sind aber mit freundlichen Gesten auch nicht schuldig geblieben, wir haben am Samstag nachmittag eine *Marosszentanna Promenade* im Kelderdorf eingeweiht. Die fröhlichen Gesichter der Teilnehmer waren guter Beweis dafür, dass die Gastgeber ihr Ziel erreicht haben, und die Freundschaft der beiden Gemeinden wieder mit andauernden Erlebnissen bereichert worden ist.

Judit Böndör

Wandercamp im Mecsek-Gebirge

Das zehnte, also Jubiläumswandercamp fand in diesem Jahr vom 5.-10. Juli statt. Das Reiseziel war diesmal das in der Nähe gelegene Mecsek-Gebirge.

Unser erstes Lager schlugen wir im malerischen Ort Óbánya (Altglashütte) auf, von dort aus brachen wir zu nicht gerade einfachen, jedoch herrlichen Wandertouren zur Mária-Burg und auf den Zigeunerberg auf, von wo aus der Ausblick auf die wunderschöne Landschaft eine reine Augenweide waren. Es war eine richtige Herausforderung, uns nach dem vielen Regen von Kisújbánya (Klein-Neuglashütte) durch das schönste Tal des östlichen Mecsek-Gebirges, das Óbánya-Tal, durchzuschlagen und schließlich erschöpft aber glücklich nach Óbánya zurückzukehren - das Erlebnis war der Mühe wert!

Bevor wir jedoch unser neues Wanderziel ansteuerten, unternahmen wir einen ganztägigen Ausflug in den Mecsextrem-Park, wo jeder sein

Potential an Mut, Ausdauer und Kraft auf die Probe stellen konnte.

In Orfű führte uns unser erster Ausflug ins Mühlenmuseum, dort konnten wir nicht nur eine Wassermühle aus dem XIX. Jahrhundert bei der Arbeit bestaunen, sondern auch im Ofen gebackenes Brot kosten! Unser Weg führte uns dann weiter zum Ausguck auf den Balázs-Berg, den wir zwar erfolgreich erklommen hatten, auf den Ausguck konnten wir jedoch wegen Renovierungsarbeiten nicht klettern.

An diesem Nachmittag besichtigten wir noch die Tropfsteinhöhle in Abaliget.

Unsere letzte große Wanderung führte uns auf die János-Aussichtswarte auf dem Berg Tubes. Dort erschloss sich uns eine unvergessliche Aussicht in alle Richtungen der Windrose.

Ein kurzes erfrischendes Bad im Orfű-See durfte natürlich nicht ausgelassen werden, ebenso wenig wie ein kleiner Abstecher in unsere Kultur-

hauptstadt Pécs.

Was aber unser Campen unvergesslich macht, sind natürlich nicht nur die Wanderungen, die herrlichen Landschaften, die frische Luft, sondern die unterwegs gemachten Erlebnisse: als wir uns gegenseitig halfen, über ins Wasser gefallen Baumstämmen reißende Gewässer (sprich: Bäche) zu überqueren und eng aneinandergeklammert die zum Übergang am besten geeigneten Steinen suchten.

Es war schon ein kräftiges Schieben und Ziehen, als wir uns bemühten, steile Berghänge zu erklettern, wobei wir uns gegenseitig ermutigten, dass das Ziel nicht mehr weit sei. Auch das gemeinsame Kochen und Brutzeln nach einer anstrengenden Wandertour, wobei sich die Klatsch- und Tratsch-Party neben dem guten Essen und Trinken bis in die späte Nacht hineinzog, bleiben unvergesslich.

Eva Varga
Lehrerin

Vatertag

Dieses Jahr war es das zweite Mal, dass wir in unserem Kindergarten den Vatertag begingen! An diesem warmen, sonnigen Tag erschienen sehr viele Väter, worüber wir uns natürlich sehr freuten! Viele waren überrascht, dass wir uns auf diesen Tag nicht mit einem Programm, sondern gemeinsamen Spielen und Wettkämpfen vorbereitet hatten. Wir begannen mit einem Tanz, danach stellten wir uns gegenseitig vor, denn viele Väter kannten sich noch nicht, da sie in einem anderen Dorf oder in der Stadt wohnen. Dann folgten die Quizfragen: Wer ist die Kindergärt-

nerin des Kindes? In welche Gruppe geht das Kind? Welches Zeichen hat der Diensthabende? Welches ist das Lieblings-spielzeug? Usw. Ja, ja! Wir hatten viel gelacht! Danach veranstalteten wir die Reihenwettkämpfe, bei denen es nicht auf den Sieg ankam, sondern wichtig war, dass die Väter unbekümmert mit ihren Kindern spielten, wozu ja leider heutzutage immer weniger Zeit aufgebracht wird. Es gab Zielschießen mit den Wasserpistolen, Wettlaufen, Gleichgewichtsspiele mit Eiern usw. Nach den Spielen wurde der Maibaum ausgegraben, dann

überraschten die Kinder ihre Eltern mit selbst angefertigten Geschenken und jedem Vati wurde als Zeichen seiner Teilnahme ein Medaillon um den Hals gehängt.

Nach wohl verdienter Arbeit ruhten wir uns bei Schmalzbrot und Getränken von der Aufregung aus!

Alle hatten sich sehr wohl gefühlt und die Kinder waren sehr stolz auf ihre Väter!

Liebe Väter! Wir bedanken uns für Eure Teilnahme, und kommt bitte auch im nächsten Jahr!

Edit Világ
Kindergärtnerin

Felhívás a Nemzetiségi Napokra

Kedves Györkönyiek!

Ebben az évben is megrendezzük a hagyományos Nemzetiségi és Falunapokat, melynek időpontja aug. 5-8. Rendezvényünkre szeretettel

hívjuk és várjuk. Biztosan emlékeznek rá, hogy szombaton este a bálban tombolasorsolást szoktunk tartani. Azzal a kéréssel fordulunk Önökhöz, hogy amennyiben van "felesleges",

felajánlásra méltó tombolatárgyak, azt aug. 5-ig (csütörtök) a Teleházban adják le. Támogatásukat, segítségüket előre is tisztelettel köszönjük.

Györköny Község
Önkormányzata

„Für mich ist der Balaton...”

Die Abfahrt am 12. Juli um 6:27 erschien uns reichlich früh. Jeder nahm noch recht schlaftrunken und mit gerade mal einen Schlitz breit geöffneten Augen seinen Platz im Zug ein. Die fünfstündige Fahrt ermüdete die Brigade zwar erneut, aber die Neugierde auf das Ferienlager trieb uns doch voran. Wir hatten aber keinen Grund zur Besorgnis, denn wie immer, enttäuschte uns auch diesmal unsere Klassenleiterin nicht. Sie versuchte, alles so zu organisieren, dass jeder Freude am Ferienlager fand. Bereits am ersten Tag verführte uns das herrlich blaue Wasser des Balatons, wir konnten nicht widerstehen, uns jeden Tag in die kühlenden Fluten zu stürzen.

Nach erfrischendem Bad ging es dann ans Abendessen. Die allgemeine Beurteilung des Abendessens lautete einstimmig: „sein Aussehen war besser als sein Geschmack“, Frühstück und Mittag waren jedoch nicht zu beanstanden, trotzdem fehlten mir Muttis Kochkünste. Unsere Unterkunft erwies sich als etwas zu klein, aber wie schon der Volksmund sagt: „Raum ist in der kleinsten Hütte“. Die Klasse wurde nach Männlein und Weiblein

getrennt, leider gab es nicht genug Platz, so dass Lacika sich als einziger mutiger Freiwilliger zu den Mädchen gesellte.

Wir hatten uns schnell zurechtgefunden und fanden auch neue Freunde. Die Lehrerinnen sorgten dafür, dass wir unsere Zeit nicht nur im Wasser oder auf den Betten liegend verbrachten. Wir gingen in der Gegend auf Shopping-Tour, machten eine Schiffsrundfahrt auf dem Balaton, einen Abstecher mit dem Schiff nach Tihany, um uns die Abtei anzuschauen. Na, also der Weg zur Abtei erwies sich als sehr beschwerlich, die Aussicht jedoch entschädigte uns für den mühseligen Aufstieg, den wir dank der ständigen Ermunterung der Tanten Zsuzsi und Edit bewältigten. Unsere Anstrengung wurde belohnt, als wir, die Kirche betretend, ein Kunstwerk des überladenen Barocks bestaunten.

Wir lernten viel Interessantes kennen und kauften natürlich auch Souvenirs in den nach Lavendel duftenden Verkaufsbuden. Nachdem wir uns das Gebäude von vorn bis hinten angeschaut hatten, erlaubte uns Tante Edit, ein wenig in der Gegend herumzuströmen. Nachdem jeder

genug gesehen hatte, vertrieben wir uns die Zeit noch ein wenig am freien Strand, bis uns dann das Schiff zurück nach Szemes brachte. Nach dem Abendessen ging es dann zum Freilichtkino. Wir sahen uns den Märchenfilm „Die Prinzessin und der Frosch“ an, was zwar nicht mehr ganz unserer Altersgruppe entsprach, aber wir amüsierten uns trotzdem.

Vor der Kinovorstellung wurde uns erlaubt, uns den mehr als 30 Jahre alten Kinoapparat anzuschauen, und man erklärte uns auch dessen Funktion, denn der Film wurde uns nicht als DVD gezeigt, sondern lief von drei riesigen Filmrollen, die vorher erst aufgespult werden mussten.

Der eine Höhepunkt unserer Reise war unter vielen das gemeinsame Baden am Abend, wir schwammen in von der Sonne rot gefärbtem Wasser, der Anblick war einfach phantastisch. Der letzte Tag verging sehr schnell, obwohl jeder gerne noch geblieben wäre. Die Rückfahrt am 15. Juli dauerte zwar genau so lange wie die Hinfahrt, kam uns jedoch viel kürzer vor. Aber eines ist sicher, für die 7. Klasse waren es unvergessliche Ferientage.

Adrienn Venter

Pyjama-Party

Auch in diesem Jahr organisierten wir für die sich verabschiedenden Kindergartenkinder eine Pyjama-Party. Das bedeutet, dass nach dem Abschiedsfest die Kindergärtnerinnen, die Kinderfrauen und die zukünftigen Erstklässler gemeinsam den Abend und die Nacht im Kindergarten verbringen. Die Stimmung ist ganz anders als im Alltag, schließlich gehören der ganze Kindergarten und alles Spielzeug nur diesen wenigen Kindern!

Bis zum Einbruch der Dunkelheit spielten wir auf dem Hof, in der Zwischenzeit deckten wir gemeinsam mit den Mädchen die Tische und bereiteten die Salate zu, während die Buben Feuer machten. Wer hungrig war, konnte sich am Lagerfeuer

Speck, Würstchen oder Bratwürste brutzeln, was eben jeder so von zu Hause mitgebracht hatte! Jedes Kind hielt seinen Speiß treu und ausdauernd ins Feuer und ließ es sich dann schmecken.

Abends wurden Kerzen angezündet, und als wir es draußen wegen der Angriffe der Mücken nicht mehr aushielten, zogen wir uns in die Gruppenräume zurück. Jeder machte sich seinen Schlafplatz zurecht, die Luftmatratzen wurden aufgepumpt, die Schlafsäcke und Decken hervorgekramt, es kam richtige Lagerstimmung auf!

Nach der gemeinsamen Märchenstunde gingen alle zu Bett, die Buben im Tulpen-Raum, die Mädchen im Vergißmeinnicht-

Raum. Es gab Kinder, für die es die erste Nacht ohne Eltern war, andere konnten ihr Heimweh nicht bezwingen, es kullerten schon ein paar verstohlene Tränen!

Aber am Morgen wachten wir alle fröhlich auf, nette Eltern warteten schon mit Frühstück auf uns, das wir gemeinsam verputzten, während jeder seine Erlebnisse erzählte. Wir hatten uns sehr wohl gefühlt und hoffen, dass es auch für die Kinder ein bleibendes Erlebnis sein wird! So verbrachten also die zukünftigen Erstklässler ihren letzten Tag im Kindergarten Sonnenschein!

Edit Világ
Kindergärtnerin

A fordításokat Markovics Ferencné és Böndörné Jaksa Judit készítette. A lap a Jako Kft. támogatásával jelent meg.

Die Texte sind von Fr. Markovics und Judit Böndör übersetzt worden. Die Zeitung ist mit Unterstützung der Jako GmbH herausgegeben worden.

Funky Party Bericht

Wie in jedem Juli so fand auch in diesem Jahr die bereits als Tradition zu bezeichnende Funky Party statt. Ich hoffe, es ist nicht nur meine Meinung, dass dieses, sich zum 10. Mal wiederholende Ereignis aus seinen Kinderschuhen herausgewachsen ist, und ich behaupte, sich zur zweitgrößten Veranstaltung in unserem Dorf entwickelt hat. Das ist dem Krapfen-Festivals des Rentnerklubs zu danken, der sich der Party anschloss auch daraus wird sich hoffentlich eine Tradition entwickeln - und auch den Besuchern aus Marosszentanna (das ist unsere Partnergemeinde).

Unsere Rentner und ihre Helfer sind Helden!

Von früh um 9:00 bis zum späten Nachmittag buken sie die Krapfen, die sie auch unermüdlich feilhielten. Die Leckermäuler konnten unter 10 verschiedenen leckeren (zum Beispiel gefüllten Krapfen) und wunderschön „modellierten“ Karpfen (z.B.: Rosenkrapfen) wählen. Die Erfindungsgabe der fleißigen Bäckerinnen ist zu loben, sie legten den Karpfen auch jeweils das dazugehörige Rezept bei, so können bzw. konnten die Mutigen unter den Interessenten sich selbst in der Kunst des Krapfenherstellung auch gleich vor Ort versuchen, die Damenwelt der beiden Tanzgruppen stand ihnen dabei hilfreich mit Rat und Tat zur Seite!

Die Gäste aus Marosszentanna trugen mit ihrer Anwesenheit nicht nur zur Vergrößerung der Besucherzahl bei, sondern beanspruchten auch wacker ihren Anteil am Vergnügen! Das begann um 11:00 Uhr, als die Hitze am größten war, mit einem Fußballspiel, sozusagen als Revanche des Spiels in Sieben-

bürgen. Das Ergebnis war 6:2 zugunsten der Gäste. Wie ich von unserem Bürgermeister erfuhr, gibt es jetzt nach den beiden Spielen einen Gleichstand von 8:8. Ort und Zeitpunkt für das entscheidende „Derby“ wurden noch nicht festgelegt, es wäre ja nur recht und billig, wenn dieses wichtige Ereignis außerhalb Europas stattfinden würde, na die Teilnehmer arbeiten jedenfalls noch daran!

Bei den Reihenwettkämpfen stellte die Truppe aus Marosszentanna eine enthusiastische Mannschaft auf, die schließlich auch den Sieg davontrug! Die 6 Mannschaften stellten bei den von Gungl Edit und Bock Zsuzsanna ausgeklügelten Geschicklichkeitsspielen ihre Standhaftigkeit auf die Probe, bei deren Ablauf Böndörné Jaksa Judit und Böndör Tibor Hilfestellung leisteten. Es gehört sich, an dieser Stelle die Namen der teilnehmenden Mannschaften und ihre erreichten Plätze aufzuzählen:

I. No Name, II. Menő Manók, III. Alkoholisták, IV. Old Boys, V. Futottak még, VI. Sasok.

Es gab auch traditionelle Aufgaben, ich denke hier an das Erklimmen des Hügels auf einer sorgsam mit Spülmittel präparierten Folie oder an Einsammeln von Kugeln aus dem Pool. Obwohl ich hierbei feststellen musste, dass es mehr nicht einsammelbare als einsammelbare Kugeln gab (das ist nicht nur meine Beobachtung, sondern das hörte ich auch von den Teilnehmern im Pool).

Bei den neuen Aufgaben lösten die Teilnehmer, die paarweise an den Händen aneinandergebunden waren, das Luftballonplatzen. Der Purzelbaum bei den drei Teilnehmern, die an den Beinen aneinander gebunden waren, war sehr drollig. Nicht fehlen

durfte bei der Partei, außer dem mit Hilfe von Strohballen errichteten Pool und der Schaumparty: der Cocktail-Stand. Die Cocktail-Jungs konnten sich nach den für sie - etwas langweiligen Nachmittagsstunden nicht vorstellen, dass sie am Abend den Ansturm kaum bewältigen würden. Die Teilnehmer sprachen fleißig den nicht zu teuren bunten alkoholischen und alkoholfreien Cocktails zu, bis das Tanzvergnügen mit nicht eben immer im Funky-Stil zu hörender vielseitiger Musik im Morgengrauen sein Ende nahm.

Im Namen des Vereins „Jugend füreinander“ möchte ich mich bedanken bei

– Scherzer László und seinen Mannen für das Pool-Bauen aus Strohballen,

– Bösz Mihály für die Strohballen,

– Schweigert György für die Beschaffung von allerlei Material,

– dem Jerkinger Rentnerklub für die leckeren Krapfen,

– den beiden Tanzgruppen, die beim Kochen und Krapfenbacken tatkräftig mithalfen,

– Gungl Edit und ihrer Truppe für die Reihenwettkämpfe,

– der Selbstverwaltung für die Vorbereitungen und die Aufräumarbeiten,

– der Freiwilligen Feuerwehr für die Spritzereien jeglicher Art

– beim „Hegyi Betérő“, der dazu beitrug, unseren Durst zu löschen, und bei allen anderen, die bei der Durchführung der Veranstaltung mithalfen.

Zum Schluss möchte ich noch allen ein Dankeschön aussprechen, die gekommen waren und sich auf unserem Fest amüsierten!

Im nächsten Jahr erwarten wir Euch wieder am gleichen Ort!

Internationales Folklorefestival ‘Entlang der Donau’

Am 28. Juni (Montag) war Jerking Ort des Internationalen Folklorefestivals. Mit zauberhaften Farben, eindringlichen Rhythmen und dem exotischen Flair von Apfel und Zimt trat die Tanzgruppe POM'KANEL („Apfel und Zimt“)

zusammen mit den Jerkinger Tanzgruppen auf dem Kellerberg auf.

Ich denke, wer diese Veranstaltung gesehen hat, ist um ein unvergessliches Erlebnis reicher nach Hause zurückgekehrt, auch wenn das gemeinsame

Erlernen von Tänzen ausblieb.

Die Geschichte der Riska

„Der angeblich letzte Zug mit den Vertriebenen war weg, der verschleppte Richter war bereits wieder zurückgekommen, zwar jetzt kein Richter mehr, noch ein bisschen blutig, noch ein bisschen blau und grün. Er sagte, er wird arbeiten. Es wird im Dorf drei Kolchosen geben, eine bestehend aus Einheimischen, eine mit Oberungarischen (aus der jetzigen Slowakei) und eine mit Ansiedlern. Ungefähr 60 % der Einwohnerschaft sind weg, das ist nicht mehr das Dorf, das es mal war. Richter Fenyvesi gab uns die Idee für die Abschlusszeilen, wir haben sie aufgeschrieben:

In diesem Jahr, am 15. März 1948, fällt die Feier aus. Im letzten Jahr noch, wie in jedem Jahr, fand die Feierstunde vor dem Kirchentor statt, umstanden von der Dorfbevölkerung. Die ungarische Fahne, die Hymne, „Erheb Dich, Ungar!“. Jetzt gab es nur noch Trauer, das ganze Dorf hatte sich eingeschlossen, hatte Angst, die nächste Vertreibung lag in der Luft. Damals konnte man noch nicht wissen, ob dies die letzte sein wird. 17. III. 1948. in den ersten Tagen des März musste noch die nächste fällige Wiedergutmachung für die Russen eingesammelt werden, die werden kommen und sie abholen. Auf der Grundlage des Schreibens, ausgestellt vom Hauptnotar des Kreises, mit vorgeschriebener Menge, schrieb Fenyvesi auf, wer an der Reihe war, ein Ferkel, eine Kuh, einen Sack Mais, Kartoffeln usw. abzuliefern.

In der Zwischenzeit ging das Gelage auf dem Hof vor seinem Haus weiter, vom Mittag bis zum Abendessen mit einer Menge Alkohol, wobei es jedes Mal gelang 7-8 russische Soldaten total besoffen zu machen, um dann, wenn sie nach Einbruch der Dunkelheit auf der Doroger Straße waren, ungefähr ein Viertel der Wiedergutmachung wieder zurück zu stehlen. Wir erinnern uns, ein guter Freund unseres Richters, den Namen nennen wir hier nicht, da er mehrmals aus dem Waggon in sein Haus geflohen war, um Schinken oder Wurst zu holen naja, und vielleicht kommt er auch aus Deutschland zurück.

Erinnert euch nur, sein Vieh hat er auch dreimal auf der Doroger Straße zurück gestohlen. Erst ein Kalb, dann bei der nächsten Wiedergutmachung eine Färse und jetzt schließlich eine Kuh. Unser Freund hatte auf sie ihm Weinberg gewartet, auf sein Zeichen hin, löste sie sich aus der Herde und lief wie eine Verrückte nach „Hause“!

Wir erinnern uns, wie alle gelacht haben, als beim letzten Wiedergutmachungsmittagessen, das schon vom neuen Richter und seiner Gesellschaft gegeben

wurde, bei dem wir aber auch waren und Fenyvesi, die Liste in der Hand, ankreuzte, wer was abgeliefert hatte, als an einem Tisch ein mit rotem Stern geschmückter russischer Kommandant aufsprang. Ihm hatte nämlich das Jerkinger Tarhonya (Eiergrauen) mit Zwiebeln und Paprika sehr geschmeckt. Er brüllte, wo denn das versteckt sein. So etwas hätten sie bis jetzt noch nicht bekommen. Auf wieviel Morgen wird es angebaut? Sofort 3 Sack bereitstellen!!! Und nachdem alle nur über das Tarhonya gelacht hatten, denn das schwäbische Mittag bestand aus Reis, Kartoffeln - ich kannte das Tarhonya damals noch nicht - nahm der Russe seine Maschinenpistole und drückte den Fenyvesi an die Wand. „Ich erschieße dich, beschissener Deutscher, wenn du mir nicht sofort davon 3 Sack gibst!“ Dann erklärte ihm einer der Ansiedler auf russisch, dass Tarhonya kein Getreide, sondern durch ein Sieb gedrückter Teig sei, der in der Küche angefertigt wird. Der besoffene Kommandant konnte sich kaum auf seinen Beinen halten, die Maschinenpistole fiel ihm aus der Hand.

Du, lieber Freund, hast die Maschinenpistole aufgehoben und sie ihm lächelnd in die Hand gedrückt. Wir erstarrten, das Blut gefror uns in den Adern... Schließlich wurdest Du sein bester Freund und Saukumpan. „Was hast Du abgeliefert?“ er ließ sich von Fenyvesi die Liste geben. „Eine schöne große Kuh, er hat jedes Mal eine abgeliefert“ sagte Fenyvesi. „karosch, karosch (etwas verbogene Aussprache für russisch „charascho“= gut, in Ordnung), Du bist ein guter Kerl“ umarmte ihn der Russe. „Du bekommst Deine Kuh jetzt zurück, nimm sie mit nach Hause.“ So brauchte er sie nicht noch ein viertes Mal zurück zu stehlen, denn diesmal bekam er sie zurück.

Bei Anbruch der Wiedergutmachung brach der Zug, bestehend aus ein paar Wagen mit Getreide, Schweinen und Rindern, in Richtung Nagydorog auf. Und Du gingst glücklich mit Deiner Kuh nach Hause. Damals Anfang März wusstest Du noch nicht, dass du am 15. März bereits im Waggon sein wirst, der dann am 19. März (hier handelt es sich um eine Verschreibung, richtig: 17. März, B.J.) in Richtung Deiner neuen Heimat losfährt. Du warst glücklich und lachtest. Du wusstest ja nicht, dass am 15. März keine Feier vor der Kirche stattfindet.

Wir hatten erfahren, dass Du nachts zurückkamst, um ein paar Schinken und Würste zu holen. Vor der Riska im Stall lagen Heu und Mais. Du weintest sicher, als Du sie gestreichelt hattest. ... Einige Tage später verkauften die Kolchosleiter

Riska zusammen mit vielen ihrer Gefährten an Kuhhändler. Auf der Doroger Straße hielt Riska an der Biegung plötzlich inne, hob ihren großen Kopf und brüllte in die Nacht hinein wo bist DU Herrchen, warum meldest Du Dich nicht? - Du konntest Dich nicht melden, denn Du warst im Rinderwaggon ja bereit hinter der Grenze. Der Viehtreiber knallte mit seiner Peitsche und trieb die Kühe in den Waggon.

An der Waggontür schnupperte Riska noch einmal in die Luft hinein - ich fühle, dass mein Herrchen hier war - und sie hatte recht, denn sie wusste ja nicht, dass es seltsame Waggon waren, in einem Waggon wurden die Arbeiter von der „Malenkij Robot“ aus dem Bergwerk gebracht, während im anderen Waggon ihre Verwandten in die entgegen gesetzte Richtung transportiert wurden... Sie beruhigte sich etwas, auf dem Pester Schlachthof kam es ihr vor, als wenn sie das Geklapper von Melkeimern hören würde, vor Hunger und Durst jedoch hatte sie sich getäuscht, es wurden nicht nur das Haus ihres Herrn, sein Land, seine Kuh geraubt und verkauft, sondern auch sie, und in den Taschen der Kuhhändler klirrten die Forintmünzen aus Aluminium. Die streunenden heiligen Kühe in Indiens Städten könnten Dich um Deine Treue beneiden. Wir könnten von deinem Fleisch nicht essen, wenn man Dich abgäbe. Wir hätten Dich gepflegt und geheilt, damit Du möglichst lange lebst. Dann hätten wir einen Teil des Stalls zugemauert, Dein ausgestopftes Fell hätten wir auf einem Podest als HEILIGE KUH ausgestellt als Jerkinger Standbild der Treue. Und wenn Dein Herr in seinen Träumen nachts nach Hause käme, würde er Dich immer streicheln.

In diesem Sinne verabschieden wir uns vom Dorf, von allen und glauben, dass es noch Wein geben wird und weiches Brot, und in unser zukünftigen KLEINSTADT JERKING legen wir auf dem Hauptplatz vor dem fiktiven STANDBILD DER TREUE einen großen, mit Luzernen geschmückten, aus Heu geflochtenen Kranz nieder...“

Niedergeschrieben von Helényi Mihály Juni-Juli 1948. Herausgegeben von Brunn János im Juni 2010.

Bemerkung:

Diese Geschichte wurde buschstabengetreu wiedergegeben, nur die Rechtschreibung wurde verbessert.

Sie ist mit Ausnahme des Titels ein Teil des Artikels „WIR VERABSCHIEDEN UNS“ der letzten angefertigten, aber nicht mehr erschienenen Ausgabe der Zeitschrift „Lurkó“.

GYÖRKÖNY
JERKING

LURKÓ

Apák napja - Vatertag

Pizsamaparti - Pyjamaparty

Jó időkből bízva - a Hegesztő 2001 Kft épülő csarnoka
Gute Aussichten - die Haller der Hegesztő 2001 GmbH unter Bau

Ajándékot kaptunk... - Wir haben ein Geschenk bekommen...

Dunamenti Folklórfesztivál - Folklorefestival "Entlang der Donau"

... és adtunk
... und gegeben

A két focicsapat - Die zwei Fussballmannschaften

Vizes sportverseny a Funky Partyn - Wasserwettbewerb am Funky Party

